

V. Felaktig och/eller oriktig tillämpning av artiklarna 1134, 1135, 1156, 1157 och 1161 i den belgiska civillagen. Åsidosättande av den unionsrättsliga principen om berättigade förväntningar, då denna även är tillämplig såvitt gäller ett privat rättssubjekt som är part i ett avtal med ett offentligrättsligt rättssubjekt

Genom att underkänna den sjätte grunden som åberopats till stöd för talan innebär den överklagade domen ett åsidosättande av civilrättsliga regler om avtals bindande verkan samt av principen om att avtal ska fullgöras i god tro. I den överklagade domen erkänns nämligen inte att kommissionens handlande, som kulminerade i undertecknadet av tilläggsavtalet, har lett till berättigade förväntningar hos klaganden om att den metod klaganden hade föreslagit skulle godtas.

Överklagande ingett den 26 juli 2017 av Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 16 maj 2017 i mål T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank mot Europeiska centralbanken

(Mål C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (ombud: advokaterna A. Glos, T. Lübbig och M. Benzing)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken (ECB), Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 16 maj 2017 i mål T-122/15,
- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 5 januari 2015 (ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBQWU0W18/3), med förordnande om bibehållande av verkningarna av ersättningen av ECB:s beslut av den 1 september 2014 (ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBQWU0W18/1),
- alternativt upphäva tribunalens dom och återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Åsidosättande av unionsrätten vid tolkning och tillämpning av artikel 6.4 i förordning nr 1024/2013, ⁽¹⁾ jämförd med artikel 70 i förordning nr 468/2014. ⁽²⁾

Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av relevanta bestämmelser i artikel 6.4 första stycket i förordning nr 1024/2013, jämförda med artikel 70.1 i förordning nr 468/2014. Tribunalen gjorde fel då den kom fram till att de särskilda omständigheter som innebär att ett institut ska klassificeras som mindre betydande endast är vid handen då de nationella myndigheternas direkta tillsyn gör det möjligt att bättre uppnå målen med förordning nr 1024/2013 än ECB:s direkta tillsyn. Tribunalen har vid sin tolkning endast utgått från den engelska versionen av förordning nr 1024/2013 och har därmed åsidosatt principen att samtliga språkversioner ska anses vara bindande i lika hög utsträckning. Tribunalen har underlåtit att tolka bestämmelserna utifrån den överordnade proportionalitetsprincipen tillämplig på behörigheten. Tribunalen gjorde fel då den fann att någon uppenbart felaktig bedömning inte begåtts av ECB vid bedömningen av situationen, och den har inte mer än ECB före tribunalen kontrollerat huruvida – utifrån de specifika och faktiska omständigheter som klaganden gjort gällande – klaganden inte ska klassificeras som ett mindre betydande institut på grund av särskilda omständigheter i den mening som avses i artikel 6.4 första stycket i förordning nr 1024/2013, jämförd med artikel 70.1 i förordning nr 468/2014. Tribunalen har därmed åsidosatt sin skyldighet att göra en uttömmande bedömning av de bedömningsfel som gjorts i det angripna beslutet.

2. Andra grunden: Missuppfattning av det angripna beslutet och felaktig bedömning av motiveringskraven

Tribunalen har missuppfattat motiveringen i det angripna beslutet och har ersatt ECB:s motivering med sin egen. I och med att tribunalen har missuppfattat innehållet i det angripna beslutet har tribunalen underlåtit att slå fast att ECB inte uppfyller de unionsrättsliga kraven i fråga om motiveringsskyldigheten. Motiveringen av det angripna beslutet är inte sammanhängande och är i sig motsägelsefull.

3. Tredje grunden: Tribunalen har åsidosatt handläggningsregler genom att beakta aspekter som inte ingick i processmaterialet

Tribunalen har genom den överklagade domen åsidosatt sökandens rätt att yttra sig samt den kontradiktoriska principen. I domskälen anges aspekter som varit avgörande för målets utgång och som inte varit föremål för diskussion under rättegången.

(¹) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, s. 63).

(²) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (EUT L 141, s. 1).